

Rigsdagen med Sagen; jeg har, som sagt, anset det for rigtigst, at dette Spørgsmaal ikke blev afgjort ved den foreliggende Lov.

Endvidere er der foretaget en Ændring med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslagets § 4, i hvilken der staar, at „til Supplering af Hærens Beholdninger af Materiel m. v. bevilges et Beløb af 30 Mill. Kr.“ Det var Meningen, at der skulde anvendes 3 Mill. Kr. om Aaret i ca. 10 Aar. Her er sket den lille Ændring, at man det første Finansaar, 1923—24, kun anvender 2 Mill. Kr., medens man det næste Aar, 1924—25, anvender 4 Mill. Kr. og i de følgende 8 Finansaar 3 Mill. Kr. aarlig. Grunden til, at der kun skal anvendes 2 Mill. Kr. det første Aar, er den, at der foretages Forsøg for at faa Vished for, hvilke Typer af Vaaben der er bedst egnede til at indføres i den danske Hær; dette gælder særlig Vaaben til Artilleri og Flyvemateriellet. Disse Forsøg vil først blive afsluttet ind i Finansaaret 1923—24, og derfor mener man, at der ikke vil blive Brug for mere end de 2 Mill. Kr.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Landstings Velvillie.

Maegaard: Som den højtærede Forsvarsminister gjorde opmærksom paa, har det høje Landsting tidligere beskæftiget sig med et ganske lignende Lovforslag, og Tidspunktet ligger os jo saa nær, at vi godt husker, hvorledes Forhandlingerne formede sig. Der er kun foretaget den Ændring fra det tidligere Lovforslag, at Ekspropriationsbestemmelsen er gaaet ud, og vi ved jo alle, hvorledes det forholder sig hermed. Ligesom mit Parti kunde stemme for Lovforslaget i August 1922, kan vi stemme for det nu, men jeg tror, jeg kan tilføje, at vi gør det med mindre Glæde denne Gang, idet der jo nu er aabnet en Mulighed for, at det Beløb, som det er nødvendigt at ofre for at opfylde de angivne Formaal, kan blive større, end det vilde være blevet efter det oprindelige Lovforslags Bestemmelser; det kan i hvert Fald risikeres. Jeg haaber imidlertid ikke, at den skete Udskydelse har medført, at der i øvrigt er indtruffet Gener med Hensyn til Gennemførelsen af de andre Lovforslag, som vi vedtog angaaende den nye Hærorning.

Foruden den nævnte Ændring er der i Folketinget foretaget yderligere Ændringer af Lovforslaget, og disse Ændringer, som ikke er af principiel Natur, kan jeg anbefale.

Lovforslaget angaar for det første Tilvejringselse af Etablissementer, Øvelsespladser o. s. v. til Militæret i Henhold til de Planer, der foreligger for den nye Hæror-

ning. For det andet gaar det ud paa Anskaffelse af Materiel og Ammunition. Som den højtærede Forsvarsminister gjorde opmærksom paa, er begge de nævnte Forhold ganske nødvendige for, at den nye Hærlov kan blive ført ud i Livet, og det er sikkert ogsaa nødvendigt, at de paagældende Bestemmelser bliver vedtaget saa hurtigt som muligt.

De Ændringer, der er indført i Folketinget, gaar for det første ud paa at udskyde nogle af de Etablissementer, som det var foreslaaet at afhænde, og at indsætte andre i Stedet. Nu har jeg ikke haft Lejlighed til at følge de Forhandlinger, der har ligget til Grund herfor, men jeg har forstaaet, at Folketingsudvalget og Ministeren var enige herom. Der er imidlertid et Punkt, jeg gerne vilde gøre opmærksom paa i denne Forbindelse. Den højtærede Forsvarsminister talte noget om Sygehusforholdene, men nævnte slet ikke det nuværende Garnisonssygehus. Det er heller ikke omtalt hverken i Lovforslaget eller i Folketingets Udvalgsbetænkning. Naar der i Folketingets Ændringsforslag nævnes Sølvgadens Kaserne, er jeg ikke ganske klar over, om dette Udtryk ogsaa omfatter Sygehuset i Rigensgade. Jeg er ikke fuldt ud sagkyndig paa disse Omraader og er ikke inde i Betegnelserne, men det er dog min Opfattelse, at man til Sølvgadekomplekset i Almindelighed regner Garnisonssygehuset. Nu siger den højtærede Forsvarsminister — det fremgaar ogsaa af Folketingets Betænkning — at Ordningen af Sygehusforholdene udskydes til et senere Tidspunkt, og Ministeren begrundet Udsættelsen med, at man endnu ikke er klar over, hvorledes man vil anvende det nye kostbare Militærsygehus ude paa Fælleden; men han omtaler ikke samtidig, hvorledes man har tænkt sig at anvende det gamle Garnisonssygehus i Rigensgade. Hvis man vil bevare blot en Del af det nye Sygehus paa Fælleden, kan jeg ikke se rettere, end at Sygehuset i Rigensgade bliver overflødig. Om det har nogen Betydning, at det nuværende Garnisonssygehus regnes med til Sølvgadekomplekset, naar der er Tale om et Salg — om der f. Eks. kunde faas mere pr. Kvadratmeter, hvis hele Komplekset blev solgt under eet, end hvis det blev solgt stykkevis —, ved jeg ikke, og det interesserer mig heller ikke i denne Forbindelse. Det, der interesserer mig, er, at man, saa vidt jeg ved, i Militæretaten, navnlig indenfor Lægekorpset, mener, at Garnisonssygehuset i Rigensgade ikke er helt tidssvarende for at bruge et mildt Udtryk. Jeg kunde derfor tænke mig at henstille til den højtærede Forsvars-